

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001
Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83
E-mail: themis@minjust.gov.ua
http://www.minjust.gov.ua
Код ЄДРПОУ 00015622

Органам за списком

№ _____
На № _____
Г _____

*Щодо виконання рішення Європейського суду з прав людини
у справі «Король та інші проти України»*

07 березня 2019 року Європейським судом з прав людини (далі – Європейський суд) було ухвалено остаточне рішення у справі «Король та інші проти України» (заява № 54503/08 та 7 інших заяв).

У цьому рішенні Європейський суд констатував порушення статті 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) у зв'язку з ненаданням належної медичної допомоги під час тримання під вартою, порушення статті 13 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективного засобу юридичного захисту щодо скарг на відсутність належної медичної допомоги під час тримання під вартою, а також постановив, що у цій справі було порушення Конвенції щодо інших скарг заявників, зокрема статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою, пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю досудового тримання під вартою та статті 34 Конвенції у зв'язку з перешкоджанням ефективному здійсненню права на подання індивідуальної заяви (*стислий виклад рішення додається*).

Загальна сума відшкодування, яку Україна повинна сплатити на виконання зазначеного рішення Європейського суду, становить **57 000 (п'ятдесят сім тисяч) євро**.

Відповідно до пункту 1 статті 46 Конвенції та статті 2 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» рішення Європейського суду є обов'язковими для виконання.

Під виконанням рішення Європейського суду слід розуміти виплату відшкодування, а також вжиття державою додаткових заходів індивідуального характеру, спрямованих на усунення конкретного порушення, визначеного в рішенні Європейського суду, та заходів загального характеру, спрямованих на усунення підстави для надходження до Європейського суду аналогічних заяв проти України у майбутньому.

За цими критеріями Комітет міністрів Ради Європи (далі – КМ РЄ) здійснює оцінку виконання державою рішень Європейського суду, виходячи з

ВРСДЗ НАВС	
Вх. №	1199
"01"	04 20 19 р.
від 25.03.20	кількість аркушів:
зн. док.	3 додаток 2

інформації, наданої державними органами щодо заходів, вжитих на виконання вказаних рішень. Відповідні положення закріплені у Правилах Комітету міністрів Ради Європи щодо контролю за виконанням рішень Європейського суду та умов дружнього врегулювання (10 травня 2006 року).

Обсяг та суть заходів загального та індивідуального характеру, необхідних для виконання кожного конкретного рішення Європейського суду, безпосередньо залежать від характеру порушень, констатованих Європейським судом.

Звертаємо увагу, що ця справа стосується системної проблеми неналежної адміністративної та судової практики затримання особи та обрання їй запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та перебуває під посиленним наглядом КМ РЄ. Необхідними заходами загального характеру у цій групі справ є: покращення адміністративної практики працівників національної поліції, прокуратури та суду з метою забезпечення ефективного застосування положень Кримінального процесуального кодексу України щодо недопущення незаконного, необґрунтованого та тривалого тримання під вартою; внесення змін до чинного законодавства.

З метою здійснення належного звітування КМ РЄ про хід виконання рішень такої категорії прошу:

1. повідомити, яким чином було покращено адміністративну практику працівників національної поліції та прокуратури з метою недопущення незаконного, необґрунтованого та тривалого тримання під вартою;

2. не допускати незаконне, необґрунтоване та тривале тримання під вартою;

3. врахувати зазначену інформацію в роботі та довести висновки Європейського суду у вказаній справі до відома працівників національної поліції та прокуратури;

4. Національну академію внутрішніх справ України та Національну академію прокуратури України – забезпечити професійну підготовку та підвищення кваліфікації працівників національної поліції та прокуратури з питань вивчення Конвенції та практики Європейського суду, зокрема щодо недопущення незаконного, необґрунтованого та тривалого тримання під вартою.

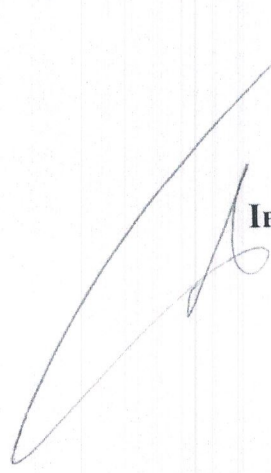
Принадібно повідомляю, що ця проблема тривалий час існує в Україні та потребує якнайшвидшого та ефективного вирішення. КМ РЄ на своїх засіданнях щоразу нагадує Уряду України про особливу важливість забезпечення державними органами права на свободу та особисту недоторканність. Існування цієї проблеми і сьогодні у свою чергу спонукає делегатів інших країн висловлювати своє обурення та занепокоєння щодо стану дотримання прав людини в Україні, що негативно впливає на імідж нашої держави на міжнародній арені.

З метою забезпечення належного звітування КМ РЄ прошу повідомити про результати розгляду цього листа до **19 квітня 2019 року**.

Крім того повідомляю, що найближчим часом автентичний переклад вказаного рішення буде надрукований у збірнику нормативно-правових актів «Офіційний вісник України» та розміщений на офіційному сайті Міністерства юстиції України (www.minjust.gov.ua).

Додаток: стислий виклад рішення у вказаній справі в 1 прим.

**Заступник Міністра –
Уповноважений у справах
Європейського суду з прав людини**

Іван ЛІЩИНА

Список

Міністерство внутрішніх справ України – вул. Академіка Богомольця, буд. 10, м. Київ, 01601

Генеральна прокуратура України – вул. Різницька, буд. 13/15, м. Київ, 01011

Національна поліція України – вул. Академіка Богомольця, буд. 10, м. Київ, 01601

✓ **Національна академія внутрішніх справ України** – пл. Солом'янська, буд. 1, м. Київ – ДСП, 03035

Національна академія прокуратури України – вул. Мельникова, 81-б, м. Київ, 04050

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «КОРОЛЬ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF KOROL AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 54503/08 та 7 інших заяв)

Стислий виклад рішення від 07 березня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржились за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на ненадання їм належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Крім того, вони висували й інші скарги, які також порушували питання за Конвенцією, з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду.

Розглянувши скарги заявників за статтею 3 Конвенції та беручи до уваги свою практику з цього питання, Європейський суд вказав, що у цій справі заявники не отримали вичерпної та належної медичної допомоги під час тримання під вартою та констатував порушення цієї статті Конвенції.

Крім того, Європейський суд дійшов висновку про порушення статті 13 Конвенції у заявах № 54503/08 та № 38721/10 з огляду на відсутність у заявників ефективних національних засобів юридичного захисту щодо їх скарг за статтею 3 Конвенції.

Розглянувши інші скарги заявників у заявах № 65987/09, № 29273/10 та № 38721/10, а також посилаючись на свої висновки у справах щодо України, Європейський суд зазначив, що вони також свідчать про порушення положень Конвенції, зокрема статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою, пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю досудового тримання під вартою та статті 34 Конвенції у зв'язку з перешкоджанням ефективному здійсненню права на подання індивідуальної заяви.

З огляду на всі наявні у нього матеріали та належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції, Європейський суд дійшов висновку, що решта скарг у заявах № 25725/09, № 51967/09, № 65987/09 та № 29273/10 не виявляють жодних ознак порушень прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї та відхилив їх як неприйнятні відповідно до пунктів 1 і 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* прийнятними скарги на незабезпечення державними органами заявників належною медичною допомогою під час тримання під вартою та інші скарги за усталеною практикою Суду, зазначені у таблиці в додатку, а решту скарг у заявах № 25725/09, № 51967/09, № 65987/09, № 29273/10 та № 38721/10 – неприйнятними;
3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежною медичною допомогою під час тримання під вартою;
4. *Постановляє*, що скарги у заявах № 54503/08 та № 38721/10 свідчать про порушення статті 13 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективних національних засобів юридичного захисту щодо скарг на якість медичної допомоги під час тримання під вартою;
5. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у заявах № 65987/09, № 29273/10 та № 38721/10 щодо інших скарг за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
6. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.
7. *Відхиляє* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.»